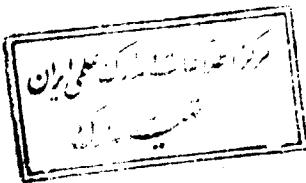

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

MEDE

۱۳۸۰ / ۴ / ۲۰

دانشگاه قم

مرکز تربیت مدرس قم

پایان نامه کارشناسی ارشد فلسفه و کلام

رابطه خدا و جهان در حکمت متعالیه و مبانی دینی آن

مجتبی امامی

۰۱۲۱۲۲

استاد راهنمای:

دکتر رضا اکبریان

استاد مشاور:

دکتر محمد حسین حشمت پور

(الف)

۳۴۰۸۴

مرکز تربیت مدرس

مرکز اطلاعات
و
مدارک علمی ایران

واحد انتشارات

قدردانی و تشکر

از آنجا که در طریق علم و فن بدون راهنمایی توان قدم
گذارد و حرکت نمود، نگارش یک رساله فلسفی نیز از این امر
مستثنی نیست. اساتید با تجربه به منزله چراغ و راهنمایی
هستند که لازم است دست در دست آنان نهاد و در این مسیر دشوار
گام برداشت.

اینجانب برخود لازم می‌دانم که از استاد گرانقدر خویش
جناب آقای «دکتر رضا اکبریان» که رحمت بسیاری در تدوین این
رساله متحمل شدند و همچنین از استاد عزیز جناب آقای «دکتر
حشمت پور» نیز که بنده را در این امر مهم مساعدت نمودند
تشکر نمایم. ان شاء الله خداوند متعال پاداش لازم را به آنان
عنایت فرماید.

چکیده

در مسئله رابطه خدا و جهان ابتدا به سیر تاریخی این بحث در میان فلاسفه مهم یونان و متفکران اسلامی پرداخته شده است. سپس مسایل مهمی که هر یک به گونه ای در تبیین ارتباط خدا و جهان نقش دارند از جمله: کثرت در عالم، عوالم وجود، مبانی فلسفی حکمت متعالیه و شناخت خدای حکمت متعالیه مطرح گردیده است.

فاعلیت خداوند و مسایل مختلف آن، اساسی ترین و مهمترین فصل این رساله است که خود دارای دو بخش جداگانه می باشد. این دو بخش عبارت اند از: تجلی و ظهرور از دیدگاه عرفانی صدرالمتألهین و اطلاق ولاحدی بودن فاعلیت حق در حکمت متعالیه. در بخش اول پس از تبیین فاعلیت الهی بر مبنای نظریه تجلی و ظهرور و بیان وحدت شخصی وجود، چگونگی ارتباط خدا و جهان روشن گردیده است. در بخش دوم پس از بیان نظرات متفکران اسلامی در خصوص اطلاق ولاحدی بودن فاعلیت خداوند، به ذکر دیدگاه حکمت متعالیه صدرایی در مطلق بودن فاعلیت خداوند و عدم منافات میان فاعلیت الهی و وسایط فیض پرداخته شده است. مطابق مشرب صدرالمتألهین و در راستای تأیید نظرات حکمت متعالیه، از آیات و روایات نیز استفاده گردیده است.

(ت)

خلقت و آفرینش الهی و چگونگی صدور عالم از ذات بسیط الهی نیز از مصاديق بارز ارتباط خداوند و جهان می باشد. در این نوشتار پس از طرح مسئله آفرینش و دوام فیض الهی ، استمرار خلقت جهان مادی با استفاده اصل حركت جوهری بيان گردیده است.

در انتهای با تبیین علت غایی و ارتباط آن با علت فاعلی به غایتمندی تمام موجودات عالم اشاره شده که پس از آن بحث غایت نسبت به ذات و افعال الهی و در ادامه مباحثی همچون سریان عشق به خدا در همه موجودات عالم ، « غایه الغایات» بودن او و مسئله شرور در ارتباط با خداوند مطرح گردیده است.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

*مقدمه شامل :

۲	ضرورت و اهمیت بحث
۳-۴	ریشه ها و روش حکمت متعالیه
۵-۶	تأثیر مبانی دینی در حکمت متعال
۵-۶	اهداف کلی و سؤالات ویژه

*فصل اول: سیر تاریخی مسئله رابطه خدا و جهان

۸	پیش درآمد
۸-۱۰	رابطه خدا و جهان از دیدگاه افلاطون
۸-۱۱	... ارسطو
۱۱-۱۲	... اشاعره
۱۲-۱۳	... معتزله
۱۳-۱۴	... فلاسفه مشاء
۱۴-۱۵	... فلاسفه اشراق
۱۵-۱۶	... عرفا
۱۶-۱۷	... الہیات پویشی و بعض صوفیه

*فصل دوم: کلیات

۱۹	پیش درآمد
۱۹	وحدت و کثرت
۲۰	اقوال در وحدت و کثرت در وجود
۲۱	وحدت و کثرت در نظام فلسفی صدرالمتألهین
۲۲	تکثیر در حقایق امکانی
۲۳	عالی وجود
۲۶	اصلت وجود
۲۶-۲۹	نظام تشکیکی وجود
۳۰-۳۲	علیت و حقیقت آن در حکمت متعالیه
۳۲-۳۳	امکان فقری
۳۴-۳۵	فاعلیت ایجادی و طبیعی

*فصل سوم: خداشناسی در پرتو اصول و مبانی حکمت متعالیه

۳۷	پیش درآمد
۳۷-۳۹	آیا شناخت خدا امکان پذیر است
۴۰-۴۱	شناخت خدا از دیدگاه صدرالمتألهین
۴۲-۴۵	راههای وصول به خداوند
۴۵-۴۷	برهان صدیقین و مؤذی آن
۴۸-۵۰	اسماء و صفات الهی

*فصل چهارم:

۵۲	درآمد
*بخش اول از فصل چهارم: تجلی و ظهور از دیدگاه عرفانی صدرالمتألهین	
۵۴-۵۶	اقسام فاعل
۵۶-۵۷	فاعل بالتجلى

۵۷-۵۹	تجلى و ظهور از دیدگاه عرفانی صدرالمتألهین
۵۹-۶۱	چگونگی ارتباط خدا و جهان بر مبنای نظریه تجلی و ظهور
۶۲-۶۵	وحدت شخصی وجود
۶۶	تجلى و ظهور در پرتو آیات و روایات
۶۶-۶۹	آیات
۶۹-۷۰	روایات

*بخش دوم از فصل چهارم: اطلاق ولا حدتی فاعلیت خداوند در حکمت متعالیه

۷۲	اقوال و نظرات متفکران اسلامی
۷۲-۷۳	گرایش اشعری
۷۳	گرایش معترضی
۷۴	گرایش فلسفی
۷۵-۷۷	دیدگاه حکمت متعالیه
۷۷	آیات و روایات در اطلاق ولا حدتی فاعلیت خداوند
۷۷-۸۰	آیات
۸۰-۸۱	روایات
۸۲-۸۴	عدم منانات میان فاعلیت مطلق حق و وسائل فیض

*فصل پنجم: نحوه آفرینش جهان و دوام فیض

۸۶	پیش در آمد
۸۷-۸۹	کیفیت صد ور کثرت از وحدت
۹۰-۹۲	صادر اول و ویژگیهای آن
۹۲	مبانی دینی صادر اول
۹۳-۹۶	ربط متغیر به ثابت و چگونگی خلق عالم طبیعت
۹۶-۹۷	استمرار خلق با استفاده از اصل حرکت جوهری
۹۸-۹۹	آیات و روایات

فصل ششم: جایگاه علت غایی در ارتباط خدا و جهان

۱۰۰	پیش در آمد
۱۰۱-۱۰۲	علت غایی و ارتباط آن با فاعل
۱۰۳-۱۰۴	غایتماندی موجودات عالم
۱۰۵-۱۰۷	تحقیق غایت نسبت به ذات و افعال الهی
۱۰۸-۱۰۹	خداآوند غایت همه غایات است
۱۰۹	آیات
۱۱۰	سربیان عشق به خدا در عالم
۱۱۱-۱۱۲	آیات
۱۱۳-۱۱۵	شر و نحوه استناده آن به خداوند
۱۱۶-۱۱۹	فهرست آیات
۱۲۰-۱۲۱	فهرست روایات
۱۲۲-۱۲۴	فهرست منابع

مقدمه :

- * جایگاه و اهمیت موضوع
- * ریشه ها و روش حکمت متعالیه
- * تأثیر مبانی دینی در حکمت متعالیه
- * اهداف کلی و سوالات ویژه

ضرورت و اهمیت بحث

می توان گفت که رابطه خدا و جهان از مهمترین مسائل فلسفه و کلام محسوب می گردد که از دیرباز مطرح بوده است. این مسئله از زمان شکوفایی فلسفه اسلامی مورد توجه بیشتر قرار گرفته است و در هر یک از نظامهای فلسفی «شاء» و «اشراق» دارای جایگاه خاص و ارزشمندی بوده است.

همان گونه که درجه و اعتبار هر علمی به لحاظ ارزش موضوع و هدف آن می باشد ، امتیاز مسایل یک علم نیز با همان معیار صورت می گیرد. بنابراین مسایل «الهیات بالمعنى الاخص»^(۱) نسبت به سایر مسایل فلسفه کلی و ماوراء طبیعت و حتی نسبت به مسئله شناخت نفس ممتاز و برتر خواهد بود.

نوع رابطه خدا و جهان و محدوده تأثیر او در عالم هستی از مسایل مهم بخش الهیات است. نحوه فاعلیت خداوند ، فاعلیت مطلق الهی ، مؤثر بودن خدا در حدوث و بقاء عالم ، علیت غایی بودن و بسیاری از مسایل دیگر که هر یک به گونه ای بیانگر رابطه مذکور می باشند ، بخش اعظم الهیات در فلسفه و کلام به خود اختصاص دادند.

بدیهی است که تبیین فلسفی این موضوعات از اهداف اصلی فلسفه اسلامی می باشد و هریک از اندیشمندان و حکماء اسلام در راستای این امر مهم تلاش زیادی انجام داده اند.

طرح این مسایل و ارائه راه حل فلسفی برای آن در فلسفه صدرایی به اوج خود رسیده است ؛ فلسفه ای که به نام حکمت متعالیه شهرت یافته است.

صدرالمتألهین با اختصاص دادن بسیاری از کتب و تألیفات خویش به بخش الهیات گام بسیار بلندی در این امر مهم برداشته است. وی در کتاب ارزشمند اسفار قبل از شروع در علم الهی خطبه ارزشمندی به عنوان مقدمه به یادگار گذاشته است که در آن نسبت به ارزش و اعتبار این علم در مقایسه با سایر علوم ، اشاره شده است.

۱- الهیات بالمعنى الاخص آن بخش از فلسفه است که به اثبات مبدء متعال و صفات ذاتی و افعال و آثار او می پردازد.

ریشه ها و روش حکمت متعالیه

ریشه های حکمت متعالیه

ملاصدرا با نبوغ و ابتکار خویش و استفاده از عناصر برهان ، عرفان و نقل روش فلسفی جدیدی ارائه نموده و آن را «حکمت متعالیه» نامید. این روش نظام مند در مقایسه با دیگر نظام های موجود فکری ، عرفانی و نقلي دارای برتی و تعالی می باشد. هریک از علوم الهی مانند عرفان نظری ، حکمت اشراق ، حکمت مشاء ، کلام و حدیث ، به یک جهت خاص پرداخته و دارای روش مخصوص به خود می باشند اما حکمت متعالیه کمال خود را در جمع بین روش های مذکور جستجو می کند. اگر چه عقل مراتبی دارد و قلب هم مراتبی ولی مجموع هماهنگ و مرتبط میان این دو یعنی فهم و شهود می شود حکمت متعالیه. صدرالمتألهین بارها در تأییفات خویش ذکر می کند که مطلبی بر او الهام شده است اما این امر سبب آن نیست که وی برای مدعای خویش برهان اقامه نکند. او قابل به ضرورت تلازم میان برهان ، وجودان و نقل می باشد و در این زمینه می گوید :

«و لا يحمل كلامنا علي مجرد الماكافنة والذوق او تقليد الشريعة من

غير ممارسة الحجج والبراهين والتزام القوانين ، فأن مجرد الكشف غير

كاف في السلوك من غير برهان كما ان مجرد البحث من غير مكافنة

قصان عظيم في السير». (۱)

روش بحث در حکمت متعالیه

در حکمت متعالیه نظرات به ظاهر متفاوتی ارائه شده است که می توان گفت که همه آنها صحیح است. اگر به عمق این نظرات پی برده شود مشخص می گردد که

۱- اسفار اربعه ، ج ۷ ص ۲۶۲

اختلاف حقیقی میان آنها وجود ندارد. از آنجا که مخاطبان افراد متفاوتی هستند، باید با هریک به گونه‌ای سخن گفت که متناسب با درجه فهم و درک آنان باشد. از باب مثال ملاصدرا در جایی می‌فرماید که فاعل چیزی است که شیئی جدا از خود را بیافریند. در جایی دیگر وی قایل است که مبدء نخست تنها نسبت به ماهیت موجود فاعل است اما نسبت به وجودی که از او نشأت می‌گیرد فاعل نیست بلکه مقوم است.(۱) در مرحله عالی تر ایشان سخن را از این نیز برتر و بالاتر می‌برد و علیّت را به ت Shank بر می‌گرداند و قایل به اكمال فلسفه می‌گردد.(۲) بنابراین اكمال فلسفه و اعلام نظر نهایی به معنای صرف نظر از حرف‌های قبل نیست زیرا که این نظرات با یکدیگر اختلاف حقیقی ندارند و در طول یکدیگر می‌باشند.

تأثیر مبانی دینی در حکمت متعالیه

همان گونه که در بحث قبل به آن اشاره گردید حکمت متعالیه ریشه در نقل نیز دارد و آیات و روایات در شکل گیری آن تأثیر داشته است. صدرالمتألهین در تمام نوشته‌های خود اعمّ از فلسفی و غیر آن، آیاتی از قرآن ذکر نموده است که در تأیید نتیجه گیریهای خود آورده است. وی در مورد برخی از نوآوریهایش بر الهام گرفتن از آیت و روایات معصومین (عیمه سلام) تأکید دارد و معتقد است که شرع و عقل در مسائل مربوط به حکمت با هم موافق هستند.(۳) او فلسفه ای را که مطابق کتاب و سنت نباشد حکمت واقعی نمی‌داند؛(۴) و در این زمینه که حکمت با ادیان الهی مخالف نیست و هردو در یک مسیر حرکت می‌کنند می‌فرماید:

«قد أشرنا ماراً أن الحكمة غير مخالفة للشريعة الالهية ، بل المقصود منها شيئاً واحداً

هي معرفة الحق الاول و صفاتـه و افعالـه و هذه تحصل تارةً بطريقـ الوحي و الرسالة فتستـي

بالتبـوة و تارةً بطريقـ السلوك و الكسب فتستـي بالحكمة و الولاية».(۵)

۱- الشواهد الربوبية ص ۷۹

۲- اسفار ج ۲ ص ۲۰۱ - ۲۹۹

۳- ر.ک : اسفار ج ۸ ص ۲۲

۴- ر.ک : اسفار ج ۵ ص ۲۵

۵- اسفار ج ۷ ص ۲۴۶

شهید مرتضی مطهری درباره تأثیر نهج البلاغه بر حکمت متعالیه می فرماید:

«صدرالمتألهین که اندیشه های حکمت الهی را دگرگون ساخت تحت تأثیر عمیق کلمات علی (علیه السلام) بود. روش او در مسائل توحید بر اساس استدلال از ذات به ذات و از ذات بر صفات و افعال است و همه اینها مبتنی است بر صرف الوجود بودن واجب، و آن بر پایه یک سلسله اصول کلی دیگر که در فلسفه عامله او مطرح است، بنانده است».^(۱)

در مبحث «ارتباط خدا و جهان در حکمت متعالیه» نیز که موضوع رساله است مبانی دینی تأثیر به سزاپی در اندیشه ملاصدرا داشته است. در موارد مختلف این بحث ابتدا دلایل عقلی و فلسفی ذکر می گردد و سپس در انتهای در تأیید مطالب مذکور به آیات و روایات مرتبط استناد می گردد.

اهداف کلی و سؤالات ویژه

بیان حقیقت و چگونگی ارتباط میان خدا و جهان هدف اصلی بحث می باشد که بخش اعظم رساله به آن اختصاص دارد. از آنجا که طبق مبانی فلسفی اساسی ترین و محکم ترین نوع ارتباط، رابطه وجودی میان علت و معلول است، بنابراین فاعلیت الهی مهمترین مسئله ای است که با تبیین آن هدف مورد نظر دنبال خواهد شد. اثبات اطلاق و بی حد بودن فاعلیت خداوند نیز در راستای همین مقصد است زیرا فاعلیت مطلق الهی به این معنی است که او همواره با تمام موجودات عالم هستی ارتباط دارد و سلسله علل و اسباب موجود در عالم منافاتی با این اطلاق ندارد تا بتواند محل به این ارتباط باشد. مسئله خلقت و آفرینش مدام الهی نیز که از مصادیق بارز ارتباط خداوند و خلق او می باشد، هدف دیگر این نوشتار می باشد که نیل به آن مستلزم پاسخ به این سؤال است که عالم کثیر چگونه از ذات بسیط الهی صادر گردیده است. از آن جهت که بحث از علیت غایی نیز می تواند بیانگر نوعی ارتباط

۱- سیری در نهج البلاغه، شهید مطهری، ص ۷۶